

ДЕРЖАВНА ІНВЕСТИЦІЙНА ПІДТРИМКА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

*Прокопенко М.В., старший викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Однією з найважливіших умов модернізації економіки є створення цілісної національної інноваційної системи. На даний час створені і функціонують тільки окремі її елементи, а не система в цілому, тому віддача від інноваційної діяльності залишається низькою.

Державна підтримка інвестиційної діяльності, поліпшення інвестиційного клімату – це один з головних напрямів економічної політики держави. Модернізація економіки це не лише розвиток нових галузей. Усе виробництво, яке ґрунтоване на переробці традиційних ресурсів і має перспективи для розвитку, необхідно перекласти на новий технологічний і організаційний рівень. Саме з цих позицій необхідно шукати нові конкурентні позиції на глобальних ринках [1].

Істотною вадою вітчизняної економіки, яка стримує розвиток інновацій, є недостатність числа і обсягів виробництва малих і середніх підприємств, які мають більшу активність і адаптивність до інноваційних рішень, а також схильність до ризику в порівнянні з великими компаніями. Адже як показує досвід, інновації народжуються не в офісах гігантів індустрії, а в невеликих творчих колективах, де заохочується креативний підхід і немає місця бюрократії [2].

Тому створення для інноваційних малих і середніх компаній сприятливої податкової, фінансової і організаційно-адміністративної інфраструктури стає найважливішим завданням на сучасному етапі.

Розвиток науки і перетворення наукових досягнень в товар стає умовою створення передумов стійкого макроекономічного і соціального розвитку. Щоб забезпечити конкурентоспроможність продукції сучасної економіки світу спираються на перетворення наукових знань на нову споживчу цінність, яка має якісно більш високі властивості.

Істотне збільшення числа інноваційних розробок здатне стати «катализатором» економік країн світу, у тому числі і України. З цієї причини успіх інноваційної діяльності визначається формами її організації, а також способами фінансової підтримки. Фінансове забезпечення включає грошові і інші прирівняні до них засоби, що притягаються суб'єктом інноваційної діяльності для розробки, створення і застосування високотехнологічних нововведень. Джерелами фінансування можуть бути власні, притягнені і запозичені засоби, а також засоби з бюджетів різних рівнів [3].

На сьогодні Україна об'єктивно зацікавлена в зростанні інноваційної діяльності і економічного потенціалу країни, що забезпечують в перспективі зростання об'єму високоякісної, конкурентоздатної продукції.

Державне бюджетне фінансування здійснюється по двох напрямках:

- у рамках програми конкурсного розподілу інвестиційних ресурсів;
- у рамках галузевих та національних проектів.

Важливими сферами державного бюджетного фінансування є розвиток виробничої і соціальної інфраструктури в регіонах та охорона довкілля і забезпечення екологічної безпеки населення.

Джерелами бюджетного фінансування, у тому числі і інноваційній діяльності, є:

- державний бюджет;
- бюджети суб'єктів держави;
- місцеві бюджети;
- позабюджетні фонди.

При цьому фінансування припускає виділення бюджетних грошей на відшкодувальній і безвідплатній основі [4].

Окрім цього джерелом фінансування інновацій є і інші форми кредитування. Привабливість кредитних ресурсів для підприємців в інноваційній сфері пояснюється можливістю уникнути необхідності розділення доль власності.

Більшість комерційних банків, страхових компаній і інших фінансових організацій віддають перевагу короткостроковому кредитуванню інноваційної діяльності на термін не більше трьох років. В силу цього отримання довгострокового кредиту для реалізації інноваційного проекту є серйозною проблемою для українських підприємців.

У сучасних умовах більшість кредитів видаються під вже існуючий бізнес і лише в поодиноких випадках як стартап малим інноваційним підприємствам. В цілях зниження об'єму можливих втрат при кредитуванні інноваційної діяльності банки вимагають заставне забезпечення і надання фінансово-кредитним організаціям техніко-економічне обґрунтування інноваційного проекту.

Але треба відзначити, що коли підприємство виробляє або буде виробляти продукцію, затребувану на ринку, у неї завжди знайдуться ресурси на інноваційну активність. Крім того економічно виправдано використання декількох джерел інноваційного розвитку. Вибір джерела фінансування інноваційної діяльності багато в чому визначає її успішність.

Узагальнюючи вище сказане можна зробити висновок, що нині розвиток системи інвестиційного фінансування повинен стати пріоритетним напрямом інноваційної політики держави.

Література:

1. Горфинкель В.Я. Экономика предприятия / Горфинкель В.Я., Швандар В.А. – М.: ЮНИТИ, 2014. – 428 с.
2. Демківський А.В. Гроші та кредит / А.В. Демківський. – К.: Дакор, 2013. – 450 с.
3. Луців Б.Л. Гроші, банки та кредит: у схемах і коментаріях: Навч. посіб. / Луців Б.Л. – Тернопіль: Карт-бланш, 2010. – 225 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ

*Світлична Т.І., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Діяльність будівельних підприємств впливає на розвиток економіки як регіонів так і держави в цілому.

В умовах становлення ринкових механізмів функціонування для підприємств будівельного комплексу надзвичайно актуальним є питання впровадження інноваційних основ їх розвитку. Останнє означає побудову особливої моделі перетворення наукових знань в інноваційні технології будівництва, а також впровадження інноваційних методів в організаційну, фінансову, управлінську та інші сфери діяльності будівельних підприємств.

На макрорівні інновації прийнято вважати «двигуном» і стимулом росту ефективності економіки будь-якої держави. На рівні підприємства впровадження інновацій обумовлює: оптимальне використання й ріст науково-технічного потенціалу даного підприємства; підтримку високих темпів розвитку й рівня прибутковості; зміцнення конкурентоспроможності виробленої продукції (товарів, робіт, послуг).

Дослідження з питань інноваційних основ функціонування підприємств, у тому числі й будівельних, викладені в роботах: Г.С. Гамідова, Г.А. Денісова, В.Г. Мединського, Т.А. Пушкар [1; 2; 4; 6] і ін.

Світовий досвід підтверджує, що інтенсивний розвиток інноваційних технологій і наукових розробок, оптимальний механізм їх фінансування, – у сукупності, прямо впливає на ефективність розвитку держави. Більше того, інноваційна модель розвитку закладає основи майбутнього даного держави у світовому економічному просторі.

Узагальнюючи численні дослідження з питань інновацій у будівництві [3; 5; 7], можна виділити такі основні причини кризи інноваційних основ розвитку будівельних підприємств України: обмеженість і малодоступність інформації щодо досвіду здійснення будівельних інноваційних проектів; відсутність управлінського персоналу відповідної до кваліфікації й вкрай низький рівень інноваційної свідомості працівників; порушення зв'язків між науковими організаціями й будівельними підприємствами; загрозливі обсяги зношеності фондів, техніки й технології будівельного виробництва та ін.

Формування й реалізація оптимальної моделі фінансування інноваційного розвитку будівельних підприємств здійснюється на основі відповідних механізмів. На думку автора, механізм фінансових відносин інноваційної моделі розвитку підприємств будівельного комплексу можна визначити як